

Deel uw ervaringen! Schadevergoeding na strafbaar feit via strafrecht of via civiel recht?

Met de inwerkingtreding van de Wet Versterking positie slachtoffers in het strafproces op 1 januari 2011 is de positie van het slachtoffer in het strafproces op tal van punten verbeterd. De informatievoorziening aan het slachtoffer is verbeterd, de kennisneming van processtukken uit de strafzaak is verruimd (en niet meer afhankelijk van de indiening van een vordering als benadeelde partij), het slachtoffer kan enige invloed uitoefenen op de samenstelling van het strafdossier, er kan ten gunste van het slachtoffer door de officier van justitie conservatoir beslag gelegd worden op voorwerpen, vermogen en inkomen van de verdachte en er is een ruimere mogelijkheid geïntroduceerd om de vordering van de benadeelde partij te beoordelen: de voorwaarde voor ontvankelijkheid van de vordering dat deze 'eenvoudig van aard' moest zijn is gewijzigd in de voorwaarde dat de behandeling van de vordering 'geen onevenredige belasting van het strafgeding' mag opleveren. Zie over de nieuwe regeling mijn [artikel](#) in de Gemeentestem uit oktober 2013. Mijn conclusie was toen dat er volop kansen liggen in het strafrecht, maar dat de keuze tussen strafrecht en civiel recht weloverwogen gemaakt moet worden.

Ik ben benieuwd naar uw ervaringen met de nieuwe wet! Heeft deze u aangemoedigd om vaker schade als gevolg van een strafbaar feit bij de strafrechter te vorderen en met welk resultaat? Is het ook uw ervaring dat de strafrechter meer bereid is om een vordering inhoudelijk te beoordelen, of bent u tegen een onverwachte niet-ontvankelijkheid aangelopen? En waarom was dat dan? Hopelijk wilt u me het laten weten. Dat kan via de mail (andre.tenbroeke@pelsrijcken.nl) en via LinkedIn. Het kan me helpen om cliënten in de publieke sector op dit punt nog beter te adviseren.

Bij voorbaat hartelijk dank voor de moeite!

André ten Broeke